

UNIVERSITATEA DIN
BUCUREȘTI
— VIRTUTE ET SAPIENTIA

Aspecte computaționale în producerea de cuvinte

Lucrare de Licență
Maria-Smaranda Pandelescu
22 Iunie, 2019

Coordonator: Prof. Dr. Liviu Dinu
Facultatea de Matematică și Informatică, UNIBUC

Rezumat

This example thesis briefly shows the main features of our thesis style, and how to use it for your purposes.

Cuprins

Cuprins	iii
1 Introducere	1
2 Reconstrucție de cuvinte	3
3 Agregarea rezultatelor folosind distanța rank	5
3.1 Clasamente și distanța rank	5
3.1.1 Agregări cu distanța rank	6
3.1.2 Reducerea la o problemă de cuplaj perfect de cost minim	7
3.1.3 Calcularea tuturor agregărilor optime	8
3.2 Determinarea tuturor agregărilor producărilor de cuvinte . . .	11
4 Rezultate	13
5 Concluzii	15
A Dummy Appendix	17
Bibliografie	19

Capitolul 1

Introducere

Capitolul 2

Reconstrucție de cuvinte

Capitolul 3

Agregarea rezultatelor folosind distanța rank

Am văzut cum putem obține producții de cuvinte combinând câte o singură limbă romanică cu limba latină. Pentru a îmbunătăți rezultatele vrem să folosim informația din mai multe limbi romanice moderne. Astfel, fiecare clasificator întoarce o listă ordonată de cuvinte latinești, pe prima poziție aflându-se perechea cognate cu cea mai mare probabilitate. Prin agregarea acestora cu o anumită metrică vom obține cele mai probabile perechi cognate.

3.1 Clasamente și distanța rank

Un *clasament* este o listă ordonată de obiecte după un anumit criteriu, pe prima poziție aflându-se cel cu cea mai mare importanță. În unele situații se pune problema găsirii unui clasament cât mai apropiat de o mulțime de mai multe clasamente. Pentru a rezolva această problemă trebuie să definim mai întâi ce înseamnă distanța dintre două clasamente sau dintre un singur clasament și o mulțime de clasamente.

Există mai multe metrici folosite cu succes în diverse aplicații: distanța *Kedall tau*, *Spearman footrule*, *Levenshtein*, dar noi vom folosi distanța *rank* introdusă în articolul [2]. În întregul capitol vom folosi următoarele notații:

- $U = \{1, 2, \dots, n\}$ o mulțime finită de obiecte numită univers
- $\tau = (x_1 > x_2 > \dots > x_d)$ un clasament peste universul U
- $>$ o relație de ordine strictă reprezentând criteriul de ordonare
- $\tau(x)$ = poziția elementului $x \in U$ în clasamentul τ dacă $x \in \tau$, numerotând pozițiile de la 1 începând cu cel mai important obiect din clasament

Dacă un clasament conține toate elementele din univers, atunci el se va numi *clasament total*. Asemănător, dacă conține doar o submulțime de obiecte din univers, atunci îl vom numi *clasament parțial*.

Notăm ordinea elementului x în τ astfel:

$$\text{ord}(\tau, x) = \begin{cases} |n + 1 - \tau(x)| & , x \in \tau \\ 0 & , x \in U \setminus \tau \end{cases} \quad (3.1)$$

Definiție 3.1 Fie τ și σ două clasamente parțiale peste același univers U . Atunci distanța rank va fi

$$\Delta(\tau, \sigma) = \sum_{x \in \tau \cup \sigma} |\text{ord}(\tau, x) - \text{ord}(\sigma, x)| \quad (3.2)$$

Se observă faptul că, în calculul distanței rank, se ia în considerare ordinea definită mai sus și nu poziția. În primul rând, cum primele poziții sunt cele mai importante, distanța dintre două clasamente trebuie să fie cu atât mai mare cu cât diferă mai mult începutul lor.[6] În al doilea rând, definiția funcției *ord* pune accentul pe lungimea clasamentelor întrucât putem presupune că un clasament mai lung a fost obținut în urma comparării mai multor obiecte din univers. Deci ordinea elementelor este mai solidă. Spre exemplu, dacă două clasamente de lungimi diferite au același element pe prima poziție, există totuși o diferență a ordinii obiectului în cele două liste, diferență ce contribuie la calculul distanței rank totale.[3]

3.1.1 Agregări cu distanța rank

O *agregare de clasamente* reprezintă un singur clasament σ astfel încât o anumită metrică de la acesta la mulțimea de liste de agregat T este minimă. Raportându-ne la distanța rank avem[2]:

Definiție 3.2 Fie un set de clasamente $T = \{\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_m\}$ dintr-un univers U și $\sigma = (\sigma_1 > \sigma_2 > \dots > \sigma_k)$ un clasament astfel încât $\sigma_i \in U, \forall 1 \leq i \leq k$. Definim distanța rank de la σ la T astfel:

$$\Delta(\sigma, T) = \sum_{i=1}^m \Delta(\sigma, \tau_i) \quad (3.3)$$

Definiție 3.3 Se numește *multime de agregări de lungime k a mulțimii T folosind distanța rank*, setul $A(T, k) = \{\sigma = (\sigma_1 > \sigma_2 > \dots > \sigma_k) | \sigma_i \in U, \forall 1 \leq i \leq k, \text{ și } \Delta(\sigma, T) \text{ este minim posibilă} \}$

Problemă 3.4 Fie U un set de obiecte și $T = \{\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_m\}$ o multime de clasamente peste universul U . Vrem să determinăm mulțimea de agregări $A(T, k)$ pentru un k fixat.

Construim următoarele matrici bidimensionale $W^k(i, j)$ cu n linii și n coloane. Fiecare celulă din fiecare matrice reprezintă costul total din distanța rank de la un clasament σ , de lungime l , către o mulțime $T = \{\tau_1, \tau_2, \dots, \tau_m\}$ fixată indus de plasarea elementului $x_i \in U$ pe poziția j în σ [3]. Se observă faptul că un clasament peste universul U definit mai sus poate avea lungimea maxim n . Rezultă că numărul de coloane al matricilor W^t este egal cu n .

$$W^k(i, j) = \begin{cases} \sum_{p=1}^m |\text{ord}(p, i) - k + j| & , j \leq k \\ \sum_{p=1}^m |\text{ord}(p, i)| & , j > k \end{cases} \quad (3.4)$$

Propoziție 3.5 Distanța de la un clasament $\sigma = (\sigma_1 > \sigma_2 > \dots \sigma_k)$ la mulțimea T este

$$\Delta(\sigma, T) = \sum_{x_i \in U \cap \sigma} W^k(i, \sigma(x_i)) + \sum_{x_i \in U \setminus \sigma} W^k(i, k+1)$$

unde n reprezintă numărul de obiecte din univers, iar $k < n$.

Se observă faptul că, în cazul în care σ conține toate elementele din U , deci cazul $k = n$, formula se devine

$$\Delta(\sigma, T) = \sum_{x_i \in U \cap \sigma} W^k(i, \sigma(x_i)) \quad (3.5)$$

3.1.2 Reducerea la o problemă de cuplaj perfect de cost minim

Fiecare matrice W^l din secțiunea precedentă este calculată în mod independent de celelalte. Deci putem determina doar o singură matrice pentru o anumită lungime fixată l . Astfel, problema se reduce la găsirea unui clasament σ ce minimizează formula (3.5). Formal:

Problemă 3.6 Fiind dată o matrice pătratică W , $W = (w_{i,j})_{1 \leq i,j \leq n}$ vrem să determinăm următoarea mulțime:

$$S = \{(i_1, i_2, \dots, i_n) | (i_p \neq i_j, \forall p \neq j), (i_j \in U) \text{ și } \sum_{j=1}^n w_{i,j} \text{ este minim}\}$$

Problema de mai sus se aseamănă cu o problemă de cuplaj perfect de cost minim întrucât vrem să formăm perechi între obiectele dintr-un univers și pozițiile unui clasament de tip agregare, iar fiecare combinație are un anumit cost. Practic (i_1, i_2, \dots, i_n) reprezintă o permutare a elementelor din U .

O soluție pentru a rezolva problema precedentă este aplicarea algoritmului Ungar prezentat de Khun [4]. Altfel, putem considera matricea W ca fiind o matrice de costuri într-un graf bipartit G pe care aplicăm un algoritm clasic

de gasire a cuplajului maxim de cost minim. Conform [7] aceasta problema poate fi rezolvata in timp polinomial $\mathcal{O}(n^3)$ construind o retea de flux cu capacitati convenabile si prin gasirea unor drumuri de augmentare minime, din punct de vedere al costului, folosind algoritmul lui Dijkstra[1].

Toate aceste rezolvari determina o singura agregare dar nu si pe toate, adica multimea $A(T, k)$ din definitia 3.3. In continuare prezentam o metoda de determinare a tuturor agregarilor bazata pe gasirea tuturor cuplajelor perfecte de cost minim dintr-un graf, metoda prezentata in [5]. Algoritmul ruleaza intr-un timp polinomial. Particularizam problemele si algoritmi din articolul *A generalization of the assignment problem, and its application to the rank aggregation problem* [5] pentru Problema 3.6.

3.1.3 Calcularea tuturor agregărilor optime

Reamintim faptul ca dorim sa calculam multimea de agregari $A(T, k)$, stiind costul plasarii fiecarui element pe fiecare pozitie, memorat in matricea W^k calculata la (3.4). Reformulam problema in elemente de teoria grafurilor. Astfel, asociem Problemei 3.6 un graf $G = (V, E, c, w)$, unde V reprezintă multimea de noduri, E este multimea de muchii iar $c: E \rightarrow \mathbb{N}$ si $w: E \rightarrow \mathbb{N}$ reprezinta capacitatea unei muchii respectiv costul acesteia. Legaturile intre Problema 3.6 si graful G sunt:

- $V = \{src, dst\} \cup U \cup \{1, 2, \dots, k\}$
- $E = \{(src, x_i) | x_i \in U\} \cup \{(x_i, j) | x_i \in U \text{ si } j = 1, \dots, k\} \cup \{(j, dst) | j = 1, \dots, k\}$
- $c(muchie) = 1, \forall muchie \in E$:
- functia w astfel:
 - $w((src, x_i)) = 0, \forall x_i \in U$
 - $w((x_i, j)) = W^k(i, j), \forall x_i \in U, j = 1, \dots, k$
 - $w((j, dst)) = 0, j = 1, \dots, k$

Se poate calcula usor in acest graf un cuplaj maxim de cost minim folosind algoritmi clasici (metoda Ungara [4] sau prin aflarea fluxului maxim de cost minim[7]). Notam prin $solve(W)$ un asemenea algoritim. Fie solutia $M = \{(x, j) | x \in U \text{ si } j = 1, \dots, k\}$. Urmatorul pas este aflarea unei solutii M' diferite de M .

Propoziție 3.7 *Doua cuplaje M si M' sunt diferite daca exista cel putin o pereche (x, y) care se afla in M si nu se afla in M' .*

Astfel, propunem urmatorul algoritim, adaptat din [5], prin care cautam o a doua solutie M' fixand cate o muchie candidat (x, y) prin care M' sa difere

de M . Setand costul muchiei (x, y) pe o valoare infinita, avem garantia ca aceasta nu va fi luata in considerare in constructia lui M' .

Algorithm 1 anotherSolution

Input: W, M

Output: M'

```

1:  $s \leftarrow \sum_{(u,v) \in M} w_{uv}$ 
2: for all  $(x, y) \in M$  do
3:    $temp \leftarrow w_{xy}$ 
4:    $w_{xy} \leftarrow \infty$ 
5:    $M' \leftarrow solve(W)$ 
6:   if  $M' \neq \emptyset$  si  $\sum_{(u,v) \in M'} w_{uv} = s$  then
7:     return  $M'$ 
8:   else
9:      $w_{xy} \leftarrow temp$ 
10:  end if
11: end for
12: return  $\emptyset$ 

```

Algoritmul returneaza fie multimea vida, fie o solutie M' astfel incat exista o pereche $(x, y) \in M \setminus M'$. Se poate imparti problema initiala in doua subprobleme disjuncte P_1 si P_2 :

- P_1 : multimea tuturor cuplajelor ce contin muchia (x, y)
In acest caz fortam pastrarea perechii in solutie prin setarea tuturor celorlalte valori de pe linia x , coloana y pe o valoare infinita in matricea W : $w_{iy} = w_{xj}, \forall i = 1, \dots, n, i \neq x$ si $j = 1, \dots, n, j \neq y$
- P_2 : multimea tuturor cuplajelor ce **nu** contin muchia (x, y)
In acest caz perechea (x, y) nu va mai fi niciodata aleasa intr-o solutie daca costul acesteia este infinit: $w_{xy} = \infty$

Evident, exista deja cate o solutie calculata pentru cele 2 subprobleme si anume $M \in P_1$ si $M' \in P_2$. Prim urmare, se poate aplica Algoritmul 1 in mod recursiv pentru fiecare dintre aceste subprobleme pentru a determina intreaga multime de solutii. Aceasta abordare conduce la construirea unei structuri de cautare arborescente in care radacina reprezinta problema initiala 3.6, iar fiecare nod intern constituie o impartire pe subprobleme dupa o pereche (x, y) . Solutia finala se construiesc traversand arborele in adancime si pastrand toate solutiile parțiale calculate la fiecare pas. Nu se va genera aceeasi solutie de mai multe ori prin faptul ca problemele P_1 si P_2 sunt complet disjuncte.

Algoritmul 3 determina toate cuplajele perfecte de cost minim pornind de la o matrice de costuri W . Calculand matricea W dupa formula (3.4), atunci

Algoritm 2 dfsAgregare

Input: S, M, W

```

1:  $s \leftarrow \sum_{(u,v) \in M} w_{uv}$ 
2:  $M' \leftarrow \text{another\_solution}(W, M)$ 
3: if  $M' \neq \emptyset$  then
4:   return
5: else
6:    $S \leftarrow M'$ 
7:    $(x, y) \in M \setminus M'$ 
8:    $w_{xy} \leftarrow \infty$ 
9:    $\text{dfsAgregare}(S, M', W)$ 
10:   $w_{iy} \leftarrow w_{xj}, \forall i = 1, \dots, n, i \neq x \text{ si } j = 1, \dots, n, j \neq y$ 
11:   $\text{dfsAgregare}(S, M' \setminus (x, y), W)$ 
12: end if

```

Algoritm 3 Calculeaza toate cuplajele perfecte de cost minim

Input: W
Output: S

```

1:  $S \leftarrow \emptyset$ 
2:  $M \leftarrow \text{solve}(W)$ 
3:  $S \leftarrow S \cup M$ 
4:  $\text{dfsAgregare}(S, M, W)$ 
5: return  $S$ 

```

multimea S determinata de algoritm este chiar solutia cautata in Problema 3.6. Cateva aspecte legate de complexitatea metodei prezentate:

Fie $x = |S|$, numarul total de solutii pentru o anumita problema.

- Pentru fiecare solutie nou calculata, se construiesc doua noi alte probleme. In total se vor rezolva maxim $2 * x + 1$ subprobleme.
- O subproblema necesita gasirea unui cuplaj de cost minim ce se poate calcula intr-un timp polinomial folosind metoda Ungara[4] ori un algoritm clasic de determinare a fluxului maxim de cost minim intr-un graf bipartit[7].

Intuitiv, putem afirma ca Algoritmul 3 ruelaza intr-un timp polinomial. Complexitatea acestuia a fost demonstrata in [5] ca fiind $\mathcal{O}((2x + 1)k^3n \log(n + k))$.

Subproblemele sunt complet independente de complementarele lor. Prin urmare, rezolvarile acestora se pot rula in paralel pe mai multe fire de executie. In experimentele rulate am ales sa pornim un nou fir de executie pentru fiecare subproblema de tipul P_2 pana la un anumit nivel din arborele de cautare determinat in functie de procesorul folosit. Subproblema de tipul

P_1 a ramas sa ruleze pe firul de executie principal.

3.2 Determinarea tuturor agregărilor producțiilor de cuvinte

În capitolul precedent am prezentat o metoda de a combina o limbă romanică modernă si limba latină pentru a automatiza procesul de determinare a etimonului latinesc. Metoda returna primele n cuvinte posibile ordonate de la cel cu probabilitatea cea mai mare la cel cu probabilitatea cea mai mică. Vom considera aceste liste de cuvinte ca fiind clasamente. Pentru fiecare cuvânt latinesc vom agrega clasamentele produse din fiecare limbă romanică modernă (*ro, it, fr, es, pt*). Se observă faptul că pot exista mai multe astfel de agregări așa că ne propunem să le aflăm pe toate într-un mod eficient din punct de vedere al complexității timp. Alegem să luăm în considerare doar primele 5 cele mai bune cuvinte din fiecare set. Astfel, pentru un singur cuvânt latinesc, vom avea:

$$R = \{r_1, r_2, \dots, r_k\}, \text{ clasamentele produse din ro, it, fr, es, pt}$$

$$k = |R|, 1 \leq k \leq 5$$

$$U = \bigcup_{i=1}^k r_i \text{ universul de cuvinte}$$

$$n = |U|$$

Definim o matrice bidimensională de k linii și n coloane în care calculăm ordinea fiecărui cuvânt din univers în fiecare clasament dat:

$$ord[i][j] = \begin{cases} |6 - r_i(x_j)| & , x_j \in r_i \\ 0 & , x_j \in U \setminus r_i \end{cases}$$

Capitolul 4

Rezultate

Capitolul 5

Concluzii

Anexa A

Dummy Appendix

You can defer lengthy calculations that would otherwise only interrupt the flow of your thesis to an appendix.

Bibliografie

- [1] T.H. Cormen, C.E. Leiserson, R.L. Rivest, and C. Stein. *Introduction to Algorithms*, chapter 24, pages 504–507. MIT Press and McGraw-Hills, 2 edition, 2001.
- [2] L.P. Dinu. On the classification and aggregation of hierarchies with different constitutive elements. *Fund. Inform.* 55 (1), pages 39–50, 2003.
- [3] L.P. Dinu and F. Manea. An efficient approach for the rank aggregation problem. *Theoretical Computer Science vol 359(1-3)*, pages 455–461, 2006.
- [4] H.W. Kuhn. The Hungarian method for assignment problem. *Naval Res. Logist. Quarterly* 2, pages 83–97, 1955.
- [5] F. Manea and C. Ploscaru. A generalization of the assignment problem, and its application to the rank aggregation problem. *Fundamenta Informaticae* 81, pages 459–471, 2007.
- [6] S. Marcus. Linguistic structures and generative devices in molecular genetics. *Cahiers Ling. Theor. Appl.*, pages 77–101, 1974.
- [7] R.Jonker and T.Volgenant. A shortest augmenting path algorithm for dense and sparse linear assignment problems. *Computing* 38, pages 5(1): 325–340, 1987.